

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl soudkyní JUDr. Lucií Lubasovou ve věci

žalobkyně: **Vyřeš dluhy s.r.o.**, IČO 23303221
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava

proti
žalované: **CFIG Credit a.s.**, IČO 09433635
sídlem Jana Palacha 2942, 530 02 Pardubice

o zaplacení 20 501,53 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou ze dne 25.6.2026 domáhala proti žalované zaplacení částky 20 201,53 Kč s příslušenstvím z titulu vydání bezdůvodného obohacení. Tvrdila, že na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 29.1.2026 uzavřené s XXX nabyla pohledávku vůči žalované na vydání bezdůvodného obohacení vzniklé ze smlouvy o úvěru č. XXX uzavřené dne 8.11.2024 mezi postupitelkou a žalovanou. Na základě této smlouvy žalovaná poskytla postupitelce úvěr ve výši 40 000 Kč, zatímco postupitelka jí uhradila celkem 60 201,53 Kč. Žalobkyně dovozovala, že rozdíl mezi přijatým plněním a vyplacenou jistinou představuje bezdůvodné obohacení na straně žalované, neboť smlouva o úvěru, na základě níž postupitelka plnila, je absolutně neplatná pro nepřiměřeně vysoké úroky.

Usnesením Okresního soudu v Pardubicích č.j. 5 C 154/2026 - 34 ze dne 7.7.2026 byla žalobkyně vyzvána k zaplacení soudního poplatku ve výši 1 026 Kč za žalobu ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy (položka 1 bod 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků). Výzva byla zástupci žalobkyně doručena dne 14.7.2026, soudní poplatek dosud zaplacen nebyl. Žalobkyně zároveň podáním ze dne 29.6.2026 vzala žalobu v celém rozsahu zpět.

Po právní stránce posoudil soud věc následovně.

Soudní poplatek za žalobu je povinna zaplatit žalobkyně a poplatková povinnost vzniká podáním návrhu (§ 2 odst. 1 písm. a), § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění). Soudní poplatek v dané věci činí 1 026 Kč dle položky 1 bod 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků jako Přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Podle § 9 odst. 1 z. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

V projednávané věci se žalobkyně domáhá zaplacení částky 20 501,53 Kč s přísl. z titulu vydání bezdůvodného obohacení. Takový návrh podléhá soudnímu poplatku podle položky 1 bod 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků, zároveň na projednávanou věc nedopadá žádné zákonné osvobození od soudního poplatku podle § 11 zákona o soudních poplatcích. Protože žalobkyně ve stanovené lhůtě, která uplynula dne 29.7.2026, soudní poplatek nezaplatila, soud ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil. Zastavení pro nezaplacení soudního poplatku pak má přednost před zastavením řízení z důvodu zpětvzetí žaloby.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 146 odst. 1 písm. b), odst.2 o.s.ř., když v řízení žádnému z účastníků žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

Pardubice 13. srpna 2026

JUDr. Lucie Lubasová v.r.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivetou Derikovou ve věci

žalobce: **Vyřeš dluhy s.r.o.**, IČO 23303221
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava

proti

žalovanému: **CFIG Credit a.s.**, IČO 09433635
sídlem Jana Palacha 2944, 530 02 Pardubice
zastoupený advokátem Mgr. Liborem Chovancem
sídlem Jana Palacha 2944, 530 02 Pardubice

o zaplacení 45 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 45 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % p.a. z částky 45 000 Kč od 22. 1. 2026 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. V části, ve které se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4 050 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Milana Zápotočného do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 26. 2. 2026 požadoval žalobce po žalovaném vydání bezdůvodného obohacení ve výši 45 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z žalované částky jdoucím od 22. 1. 2026 do zaplacení. Tvrdil, že žalobce uzavřel 22. 12. 2025 s panem XXX, nar. XXX, bytem XXX (dále též „Postupitel“) smlouvu o postoupení pohledávky, na základě které nabyl žalobce mimo jiné i pohledávku (právo na vydání bezdůvodného obohacení) proti žalovanému vzniklou ze smlouvy o úvěru č. XXX ze dne 5. 5. 2023 uzavřené mezi postupitelem a žalovaným, na základě které se žalovaný jako úvěrující zavázal poskytnout postupiteli peněžní prostředky do výše 25 000 Kč a postupitel se zavázal poskytnuté peněžní prostředky žalovanému vrátit a zaplatit úroky a další platby dle této smlouvy. Postupitel uhradil žalovanému celkem částku ve výši 70 000 Kč, z toho jistinu ve výši 25 000 Kč. Vzhledem k neplatnosti smlouvy o úvěru má žalobce právo na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 45 000 Kč (dále též „Pohledávka“), neboť postupitel uhradil žalovanému v období od 13. 5. 2023 do 15. 8. 2025 celkem 70 000 Kč, žalovaný uhradil postupiteli v období 13. 5. 2023 do 15. 8. 2026 celkem 25 000 Kč, rozdíl mezi objemem plateb uhrazených postupitelem žalovanému s objemem plateb uhrazených žalovaným postupiteli činí 45 000 Kč. Z obsahu smlouvy vyplývá, že již jen výše RPSN (2189,96 %) činí tuto smlouvu neplatnou. V posuzované věci se jedná o spotřebitelský úvěr ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále též „ZSÚ“) a podle § 86 odst. 1 ZSÚ je poskytovatel povinen před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru důkladně posoudit úvěruschopnost spotřebitele na základě informací nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených k povaze, délce, výši a rizikovosti úvěru pro spotřebitele, získaných z relevantních vnitřních nebo vnějších zdrojů, včetně spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele a je-li úvěr poskytnut spotřebiteli v rozporu s § 86 odst. 1 ZSÚ větou druhou, je smlouva neplatná a soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Žalobce má za to, že žalovaný nedostál své zákonné povinnosti zkoumat řádně úvěruschopnost postupitele před uzavřením úvěrové smlouvy a postupitel je z titulu neplatné smlouvy vrátit žalovanému pouze poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Neověření postupitelem uváděných informací mohla vést k účelovosti ze strany poskytovatele - žalovaného, tj. ke snaze uvést v hodnocení pouze údaje, které povedou k formálnímu vykázání úvěruschopnosti spotřebitele, aniž by však byla patrná snaha o zjištění a posouzení reálné situace žadatele o spotřebitelský úvěr. Dále žalobce tvrdil, že smlouva o spotřebitelském úvěru je neplatná v části týkající se nepřiměřených a nemorálních ekonomických podmínek, kdy je přesvědčen, že právě bez této části by žalovaný smlouvy o spotřebitelském úvěru vůbec neuzavřel. Žalobce má za to, že smlouva je s ohledem na výši RPSN a pro její rozpor s dobrými mravy absolutně neplatná. Je evidentní, že žalovaný chtěl pravou výši úrokových sazeb skrýt do částek poplatků, když tyto jsou v nich konkludentně obsaženy. Žalobce považuje smlouvu za neplatnou z důvodů nepřiměřených a tudíž nemravných úroků skrytých do různých poplatků sjednaných ve výši, která podstatně přesahuje úrokovou míru v době jejich sjednání obvyklou, stanovenou zejména s přihlédnutím k nejvyšším úrokovým sazbám uplatňovaným bankami při poskytování úvěrů nebo půjček. Dále má žalobce za to, že je smlouva neplatná, protože nebyla podepsána v potřebné kvalitě, neboť neobsahuje vlastnoruční nebo zaručený elektronický podpis postupitele. Žalobce se dále domáhal zaplacení zákonného úroku z prodlení z žalované částky od 21. 1. 2026, neboť splatnost žalované částky byla stanovena v předžalobní upomínce žalobce z 14. 1. 2026 kde byla stanovena lhůta k zaplacení do 7 dnů. Nárok na úhradu částky 1 200 Kč žalobce uplatňuje dle vl. nař. č. 351/2013 Sb. Do dne podání žaloby žalovaný niče ani na základě předžalobní výzvy neuhradil.
2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí, měl za to, že smlouva o úvěru č. XXX byla uzavřena řádně a platně, a žalovaný nárok tak není po právu. Argumentoval tím, že u posouzení úvěruschopnosti klienta postupoval žalovaný v souladu se zákonnými i smluvními ustanoveními, kdy při posuzování bonity dlužníka učinil všechny nezbytné kroky, které v těchto případech lze Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

rozumně očekávat. Žalovaný posoudil schopnost klienta jako spotřebitele splácet pravidelné splátky spotřebitelského úvěru dle podepsaného Posouzení úvěruschopnosti spotřebitele, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Žalovaný si pro účely úvěrové smlouvy a posouzení úvěruschopnosti spotřebitele (klienta) vyžádal od spotřebitele občanský průkaz, druhý doklad totožnosti, 3 x kompletní výpis z bankovního účtu na jméno spotřebitele a dodatečný doklad o příjmech – výplatní páska, potvrzení o příjmu od zaměstnavatele, důchodový výměr, rozhodnutí o přiznání rodičovského příspěvku, daňové přiznání. Žalovaný si dále opatřil výpis z insolvenčního rejstříku, výpis z centrální evidence exekucí, výpis z databáze neplatných dokladů, výpis z obchodního rejstříku zaměstnavatele spotřebitele/živnostenského rejstříku, výpis z registru SOLUS – bez negativního záznamu a výpis z REPI – registr platebních informací. Žalovaný na základě dokumentace předané spotřebitelem, jakož na základě i prohlášení spotřebitele uvedených v uzavřené smlouvě, tedy před uzavřením této smlouvy posoudil úvěruschopnost spotřebitele, tyto posoudil na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, z databází a z jiných zdrojů. Smlouva o úvěru č. XXX byla sjednána elektronicky prostřednictvím klientské zóny v souladu s článkem X. smlouvy o úvěru, na čemž se smluvní strany dohodly a s čímž klient souhlasil. Uzavření smlouvy o úvěru je patrné jak z autorizačních doložek připojených ke smluvní dokumentaci a k předmluvním informacím, tak rovněž z navazujících úkonů klienta (zejm. zaslání verifikační platby, čímž se klient zachoval podle smlouvy).

3. K jednání dne 18. 6. 2026 se žalovaný i jeho zástupce omluvili a souhlasili s projednáním bez jejich účasti. Soud tedy jednal v nepřítomnosti žalovaného a jeho zástupce dle ust. § 101 odst. 3 občanského soudního řádu (o. s. ř.).
4. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 22. 12. 2025 bylo zjištěno, že XXX, nar. XXX, postoupil pohledávku za žalovaným na žalobce, postoupení bylo žalovanému oznámeno v rámci předžalobní výzvy ze dne 14. 1. 2026.
5. Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav:
6. Smlouvou o poskytnutí spotřebitelského úvěru č. XXX bylo zjištěno, že žalovaný jako poskytovatel uzavřel dne 5. 5. 2023 s XXX, nar. XXX, jako spotřebitelem smlouvu o poskytnutí spotřebitelského úvěru, na základě které se žalovaný zavázal poskytnout XXX úvěr ve výši 25 000 Kč, a to tak, že částka 10 374 Kč bude vyplacena na účet XXX a částka 14 626 Kč bude vyplacena ve prospěch věřitele CFG za účelem úplné úhrady předchozího závazku vyplývajícího ze smlouvy č. XXX ze dne 17. 4. 2020. Úvěr byl sjednán na dobu určitou v délce 12 měsíců, celková částka spotřebitelského úvěru byla splatná ke dni 15. 4. 2024. Zápůjční úroková sazba činila 10 % p.m. a RPSN 213,84 %. Žalobce se zavázal splatit poskytnutý úvěr a úrok v celkové výši 30 000 Kč, celková dlužná částka tak činila 55 000 Kč. Smluvní strany sjednaly, že celková dlužná částka bude uhrazena formou pravidelných měsíčních splátek po 2 500 Kč, přičemž každá jednotlivá splátka je splatná vždy k 15. dni každého kalendářního měsíce. Ve článku VII. bylo ujednáno, že doplňkové služby (inkasní služba) budou poskytovány na výslovnou žádost spotřebitele. Smlouva obsahovala v příloze 1. Posouzení úvěruschopnosti spotřebitele (uvedeno, že XXX je ženatý, jeho měsíční příjem je 37 827 Kč, náklady na bydlení činí 3 000 Kč měsíčně, pravidelné finanční závazky 6 533 Kč, sázky 322 Kč, jednorázové závazky „ANO“ – finanční zůstatek spotřebitele činí 24 272 Kč; výsledky lustrace bez záznamu; skóring – průměrná bonita). Závazky klienta byly uvedeny: Credit star – mikroúvěr 360 Kč; Viva Credit – mikroúvěr – 4 047 Kč; Cool Credit – mikroúvěr 7 133 Kč a Ferratum – úvěr 8 500 Kč.
7. Potvrzením o vyplacení úvěru ze dne 9. 5. 2023 bylo zjištěno, že žalovaný informoval klienta – XXX o způsobu vyplacení prostředků z poskytnutého úvěru ze dne 5. 5. 2023, a to tak, že částka 14 626 Kč bude vyplacena na plnou úhradu smlouvy č. XXX uzavřené s žalovaným dne 17. 4. 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

a částka 10 374 Kč bude vyplacena na účet klienta. Zároveň byla dána informace o výši splátek, splatnosti splátek a bankovních údajů.

8. Dodatkem č. 1 ke smlouvě o poskytnutí spotřebitelského úvěru č. XXX ze dne 16. 4. 2024 bylo zjištěno, že se smluvní strany dohodly na splatnosti spotřebitelského úvěru do 15. 5. 2025.
9. Dodatkem č. 2 ke smlouvě o poskytnutí spotřebitelského úvěru č. XXX ze dne 2. 5. 2025 bylo zjištěno, že se smluvní strany dohodly na možnosti automatického prodloužení smlouvy.
10. Potvrzením o platbách a přehledem plateb za období od 13. 5. 2023 do 12. 8. 2025 bylo prokázáno, že předchůdce žalobce – XXX – zaplatil žalovanému celkem částku 70 000 Kč.
11. Předžalobní výzvou ze dne 14. 1. 2026 bylo zjištěno, že žalobce prostřednictvím svého zástupce vyzýval žalovaného k vydání bezdůvodného obohacení ve výši 45 000 Kč z titulu neplatné smlouvy o úvěru č. XXX uzavřené mezi žalovaným a předchůdcem žalobce (XXX) dne 5. 5. 2023. Lhůtu splatnosti stanovil žalobce nejpozději do 7 dnů.
12. Potvrzením o platbách a přehledem plateb za období od 13. 5. 2023 do 12. 8. 2025 bylo prokázáno, že předchůdce žalobce – XXX – zaplatil žalovanému celkem částku 70 000 Kč.
13. Z lustrace registru REPI ze dne 3. 5. 2023 (předloženého žalovaným) bylo zjištěno, že XXX byl vyhodnocen jako „extrémně rizikový klient“.
14. Z výsledku lustrace XXX v registru SOLUS ze dne 3. 5. 2023 bylo zjištěno, že je negativní.
15. Občanským průkazem a dotazem na databázi neplatných dokladů bylo zjištěno, že žalovaný ověřil totožnost předchůdce žalobce dle předloženého občanského průkazu a zároveň zjistil, že k 3. 5. 2023 tento občanský průkaz nebyl nalezen v databázi neplatných dokladů.
16. Z lustrace v centrální evidenci exekucí ze dne 3. 5. 2023 bylo zjištěno, že předchůdce žalobce nemá evidovaný žádný záznam. Předchůdce žalobce neměl k datu 3. 5. 2023 záznam v insolvenčním rejstříku.
17. Z výpisu z účtu předchůdce žalobce za období od 1. 2. 2023 do 28. 2. 2023 bylo zjištěno, že počáteční zůstatek činil částku 182,01 Kč, konečný zůstatek činil 153 Kč, výplata od zaměstnavatele za 01/23 činila 30 058 Kč. Z výpisu z účtu žalobce předchůdce za období od 1. 3. 2023 do 31. 3. 2023 bylo zjištěno, že počáteční zůstatek činil částku 153 Kč, konečný zůstatek činil 90 Kč, výplata od zaměstnavatele za 02/23 činila 47 657 Kč, dne 10. 3. 2023 byla na účet vyplacena zápůjčka od COOL CREDIT ve výši 15 000 Kč. Z výpisu z účtu předchůdce žalobce za období od 1. 4. 2023 do 30. 4. 2023 bylo zjištěno, že počáteční zůstatek činil částku 90 Kč, konečný zůstatek činil 797,20 Kč, výplata od zaměstnavatele za 03/23 činila 35 767 Kč.
18. Podle ust. § 2395 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen o. z.) smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.
19. Podle § 2991 odst. 1 o. z. kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
20. Podle § 588 věta první o. z. soud přihlédne, i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně příčí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek.
21. Podle § 86 odst. 1 zák. č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru, účinném v době uzavření smlouvy (ZSÚ), poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet.

22. Podle odst. 2 téhož ustanovení poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Hodnotu majetku přitom zohledňuje tehdy, jestliže ze smlouvy o spotřebitelském úvěru vyplývá, že spotřebitelský úvěr má být částečně nebo úplně splacen výnosem z prodeje majetku spotřebitele, nikoli pravidelnými splátkami, nebo jestliže z finanční situace spotřebitele vyplývá, že bude schopen splácet spotřebitelský úvěr bez ohledu na své příjmy.
23. Podle § 87 ZSÚ poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem.
24. V posuzované věci je zřejmé, že smlouva o úvěru byla žalovaným uzavřena jako podnikatelem při jeho podnikatelské činnosti a ze strany předchůdce žalobce jako spotřebitelem, když z této smlouvy neplyne, že by byla uzavřena pro účel, který by se týkal profesionální nebo podnikatelské činnosti předchůdce žalobce. Právní vztah mezi účastníky smlouvy se řídí nejen obecnou právní úpravou smlouvy o úvěru, ale také zvláštní právní úpravou ochrany spotřebitele jako slabší smluvní strany, a to ve znění účinném ke dni, kdy mělo dojít k uzavření smlouvy, tj. zejména právní úpravou § 419, § 420, § 1810, § 2395 a § 2991 odst. 1 a 2 o. z., a zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru. Dle výslovné právní úpravy citovaného zákona o spotřebitelském úvěru bylo povinností žalovaného (§ 86 a § 87) před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru řádně posoudit úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Platí, že spotřebitelský úvěr poskytne jen tehdy, pokud z výsledků tohoto posouzení vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet, když pro porušení této povinnosti je smlouva neplatná a spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy a je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Nutnost zkoumat, zda poskytovatel spotřebitelského úvěru respektoval shora citovaná ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru, plyne z již ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR (např. rozsudek sp. zn. 33 Cdo 2178/2018, rozsudek sp. zn. 33 Cdo 201/2018) i Nejvyššího správního soudu ČR (např. rozsudek sp. zn. 1 As 30/2015) a i nález Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019. Nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Poskytovatel úvěru je povinen posoudit úvěruschopnost spotřebitele s odbornou péčí. Posouzení úvěruschopnosti přitom směřuje ke schopnosti spotřebitele pravidelně sjednaný spotřebitelský úvěr splácet, a to s důrazem na příjmy a výdaje spotřebitele. Věřitel je při posouzení úvěruschopnosti povinen vzít v potaz jak stávající situaci klienta, zejména jeho příjmy i výdaje, tak i skutečnosti, které lze na základě informací dostupných v době před uzavřením smlouvy s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat. Důraz při posouzení úvěruschopnosti je přitom kladen na poměr mezi příjmy a výdaji spotřebitele a na posouzení toho, zda spotřebiteli zbude po vynaložení běžných výdajů měsíčně taková částka, jaká je potřeba pro splácení úvěru. Při získávání relevantních informací za účelem posouzení úvěruschopnosti spotřebitele věřitel vychází

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

především z informací dodaných spotřebitelem, v případě nezbytnosti též z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Na místě je přitom taková obezřetnost, která jej vede k nespolehání se jen na údaje tvrzené žadatelem o úvěr, ale i k prověření (požadavku na doložení) těchto tvrzení.

25. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je v části týkající se vydání bezdůvodného obohacení se zákonným úrokem z prodlení v plném rozsahu důvodná. V řízení bylo prokázáno, že mezi předchůdcem žalobcem (XXX) a žalovaným došlo k uzavření smlouvy o poskytnutí spotřebitelského úvěru č. XXX dne 5. 5. 2023 (§ 2395 o. z.), na základě které předchůdce žalobce obdržel úvěr – peněžní prostředky – v celkové faktické výši 25 000 Kč. Uzavřená smlouva byla posouzena jako spotřebitelská (§ 1810 a násl. o. z.), kde žalovaný vystupuje v postavení podnikatele (§ 420 o. z.) a předchůdce žalobce v postavení spotřebitele (§ 419 o. z.). Žalovaný neověřoval žádné náklady na bydlení, akceptoval pouze informaci od předchůdce žalobce, neověřoval ani další jeho výdaje, ani jeho způsob nakládání s finančními prostředky, kdy z předložených bankovních výpisů je zřejmé, že se zde objevují neidentifikovatelné pohyby, ať už v části připsání na účet či odeslání z účtu. Navíc z lustrace registru REPI ze dne 3. 5. 2023 vyplývá, že XXX byl vyhodnocen jako „extrémně rizikový klient“. Posouzení schopnosti předchůdce žalobce splácet úvěr zjevně žalovaným nebylo provedeno v souladu s ustanoveními zákona o spotřebitelském úvěru a důsledkem je sankce v podobě neplatnosti smlouvy o úvěru. Vzhledem k tomu, že na základě neplatných právních úkonů bylo poskytnuto plnění ze strany žalovaného předchůdci žalobce ve faktické výši 25 000 Kč a ze strany předchůdce žalobce bylo plněno ve výši 70 000 Kč, vzniklo na straně žalovaného bezdůvodné obohacení dle § 2991 a násl. o. z. v žalované částce 45 000 Kč, kterou je proto žalovaný povinen žalobci zaplatit, a to spolu se zákonnými úroky z prodlení z žalované částky od 22. 1. 2026 do zaplacení v souladu s § 1968 a § 1970 o. z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Tím, že žalovaný nezaplatil žalobci takto dlužnou částku ani na základě předžalobní výzvy ze 14. 1. 2026, dostal se žalovaný po uplynutí stanovené lhůty pro plnění (7 dnů) dnem 22. 1. 2026 do prodlení.
26. Žalobce má podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 142a o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení (částečné zamítnutí se týká pouze nákladů spojených s uplatněním pohledávky, nikoli nároku samotného). Soud se předně zabýval účelností nákladů řízení při zneužití práva na zastupování advokátem. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 424890 bylo zjištěno, že jako společník žalobce je zapsán XXX, nar. XXX, XXX. Povinností soudu vyplývající z ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. je posuzovat účelnost nákladů řízení, přičemž nesmí pouštět ze zřetele samotný účel civilního procesu jako takového, který spočívá v poskytování ochrany porušeným nebo ohroženým subjektivním hmotným právům a právem chráněným zájmům. Mezi případy, kdy nelze dovodit účelnost vynaložených nákladů řízení, spadá i zneužití práva na zastupování advokátem. Obecně platí, že právnická osoba neztrácí právo na náhradu nákladů právního zastoupení jen proto, že je jejím statutárním orgánem, společníkem či konečným vlastníkem advokát. Na druhou stranu nelze vyloučit existenci případů, ve kterých se uvedená teze vzhledem ke specifickým okolnostem neuplatní. V tomto případě bylo třeba přihlédnout k množství žalob, které žalobce u zdejšího soudu podával v roce 2026 (sp.zn. 105 C 4/2026, 120 C 4/2026, 6 C 48/2026, 6 C 55/2026, 17 C 50/2026, 9 C /55/2026, 27 C 113/2026, 5 C 154/2026), jakož i k povaze jeho podnikání, které vykazuje spíše znaky inkasní agentury, což vede k závěru, že by měl pro správu svých pohledávek, jež má převážně administrativní charakter, disponovat příslušným aparátem. Jestliže byl pak tento předpoklad obcházen tím způsobem, že se žalobce nechával právně zastoupit advokátem, jenž je nadto jeho vlastníkem, získává takový postup charakter zneužití práva na náhradu nákladů řízení, neboť účelově navyšuje náklady s vymáháním pohledávek spojené. S ohledem na výše uvedené soud přiznal žalobci pouze skutečně vynaložené náklady řízení zahrnující zaplacený soudní poplatek ve výši 2 250 Kč a 4 x 450 Kč podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve spojení s § 137 odst. 2 o. s. ř. za předžalobní výzvu, podání žaloby, doplnění žaloby a účast u jednání. Cestovné žalobci přiznáno nebylo, neboť nebyl doložen Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

technický průkaz. Účelně vynaložené náklady tak představují celkem částku 4 050 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce (platební místo dle § 149 odst. 1 o. s. ř.).

27. V části zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč soud žalobu zamítl (výrok II.), když dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání této částky ve smyslu § 3 nař. vl. č. 351/2013 Sb. nejsou naplněny. Dle citovaného ustanovení jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplaty veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč. Uvedené ustanovení dopadá jen na vzájemné závazky podnikatelů (popřípadě na vymezené vztahy mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem), uplatněná pohledávka však vznikla z bezdůvodného obohacení v souvislosti s neplatnou smlouvou o spotřebitelském úvěru. Jejím původním věřitelem byl spotřebitel, nikoli podnikatel, nejednalo se proto o vzájemný závazek podnikatelů. Skutečnost, že pohledávku následně nabyt žalobce postoupením, nemůže změnit její právní základ ani povahu původního vztahu mezi spotřebitelem a poskytovatelem úvěru.
28. Lhůtu splatnosti soud určil jako zákonnou třídní podle § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř., když neshledal důvody pro stanovení lhůty delší či ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemně, dvojmo, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na výkon rozhodnutí.

Pardubice 18. června 2026

JUDr. Iveta Deriková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

PLATEBNÍ ROZKAZ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl soudkyně JUDr. Petrou Novákovou ve věci

žalobkyně: **Vyřeš dluhy s.r.o.**, IČO 23303221
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava

proti

žalovaná: **CFIG Credit a.s.**, IČO 09433635
sídlem Jana Palacha 2942, 530 02 Pardubice

o 38 599 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Soud ukládá žalované, aby do 15 dnů ode dne doručení platebního rozkazu zaplatila žalobkyni pohledávku ve výši 38 599 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 38 599 Kč ve výši 11,50 % ročně od 20. 1. 2026 do zaplacení, náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč dle § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.

a nahradila k rukám advokáta JUDr. Milana Zápotočného žalobkyni náklady řízení ve výši 13 279,30 Kč.

Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 1 990 Kč a náklady právního zastoupení, které byly vypočteny podle § 7 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., a to odměna za 3 úkony po 2 660 Kč - převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu, předžalobní výzva), 3 x 450 Kč paušální náhrady hotových výdajů advokáta dle § 13 odstavec 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 1 959,30 Kč.

n e b o

aby podala proti tomuto platebnímu rozkazu do 15 dnů ode dne jeho doručení u Okresního soudu v Pardubicích **odpor**.

II. Pro případ, že bude podán odpor, soud ukládá žalované, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena spolu s platebním rozkazem.

Ve vyjádření je žalovaná povinna uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě zda nárok uznává jen zčásti nebo co do základu. Uzná-li nárok, rozhodne soud na tomto základě o věci samé (o její části nebo o jejím základu) rozsudkem pro uznání (§ 153a odst.1 o.s.ř.).

Jestliže žalovaná nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, je povinna ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, a označit důkazy k prokázání svých tvrzení. K vyjádření musí připojit listiny, na něž se ve svém vyjádření odvolává.

Vyjádření je třeba předložit soudu ve dvou vyhotoveních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Prášilová.

Nemůže-li žalovaná podat ve stanovené lhůtě písemné vyjádření ve věci samé, je povinna před uplynutím stanovené lhůty sdělit soudu, jaký vážný důvod jí v tom brání. Na výzvu soudu je povinna tvrzený vážný důvod prokázat.

P o u č e n í : Včas podaným odporem se platební rozkaz v plném rozsahu ruší. Opožděně podaný odpor nebo odpor podaný tím, kdo k němu není oprávněn, soud usnesením odmítne.

Platební rozkaz, proti němuž nebyl podán odpor nebo proti němuž podaný odpor byl soudem odmítnut, má účinky pravomocného rozsudku.

Proti výroku, kterým bylo žalovanému uloženo, aby se ve věci samé písemně vyjádřil, není odvolání přípustné. Podá-li žalovaný proti platebnímu rozkazu včas odpor, a jestliže se bez vážného důvodu ve věci samé včas písemně nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává. Soud proto ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 3 o.s.ř.).

Podá-li žalovaný proti platebnímu rozkazu včas odpor a nebudou-li splněny podmínky pro vydání rozsudku pro uznání, soud k projednání a rozhodnutí věci nařídí jednání.

Proti výroku o náhradě nákladů řízení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně tímto platebním rozkazem uložené povinnosti, může se oprávněná domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Pardubice dne 30. července 2026

JUDr. Petra Nováková v. r.
soudkyně

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Naděždou Librovou ve věci

žalobkyně: **Vyřeš dluhy s.r.o.**, IČO 23303221
se sídlem Praha 1, Kaprova 42/14
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
se sídlem Jihlava, Telčská 7

proti
žalované: **CFIG Credit a.s.**, IČO 09433635
se sídlem Pardubice, Jana Palacha 2944
zastoupená advokátem Mgr. Liborem Chovancem
se sídlem Pardubice, Jana Palacha 2944

o zaplacení 52 000 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Soud schvaluje smír účastníků v tomto znění:

Žalovaná se zavazuje zaplatit žalobkyni částku 53 200 Kč do patnácti dnů od právní moci usnesení o schválení smíru.

Žalovaná se zavazuje nahradit žalobkyni náklady řízení v částce 16 712 Kč do patnácti dnů od právní moci usnesení o schválení smíru.

II. Žalobkyni se vrací z účtu Okresního soudu v Pardubicích část soudního poplatku zaplaceného na účet Okresního soudu v Pardubicích v částce 1 600 Kč.

Odůvodnění:

Žalobkyně se svým žalobním návrhem domáhala, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit jí 52 000 Kč s příslušenstvím z titulu bezdůvodného obohacení vyplývajícího z neplatné smlouvy o úvěru č. XXX uzavřené mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobkyně XXX dne 8. 9. 2023.

Podle § 2395 o.z. se smlouvou o úvěru úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podle § 2991 odst. 1 o. z. kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Dle odst. 2 tohoto ustanovení se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Součková.

Podle § 99 odst. 1 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud usiluje o smír mezi účastníky; při pokusu o smír předseda senátu zejména s účastníky probere věc, upozorní je na právní úpravu a na stanoviska Nejvyššího soudu a rozhodnutí uveřejněná ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek týkající se věci a podle okolností případu jim doporučí možnosti smírného vyřešení sporu. Je-li to s ohledem na povahu věci vhodné, upozorní předseda senátu účastníky rovněž na možnost využití mediace podle zákona o mediaci nebo sociálního poradenství podle zákona o sociálních službách. Podle odst. 2 tohoto ustanovení soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení. Podle odst. 3 tohoto ustanovení schválený smír má účinky pravomocného rozsudku. Rozsudkem však může soud zrušit usnesení o schválení smíru, je-li smír podle hmotného práva neplatný. Návrh lze podat do tří let od právní moci usnesení o schválení smíru.

V průběhu řízení uzavřeli účastníci smír, který soud schválil, neboť tento není v rozporu se shora uvedenými zákonnými ustanoveními. Rovněž tak ujednání o nákladech řízení je v souladu s ust. § 146 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Žalobkyni byla zároveň vrácena část soudního poplatku zaplaceného na účet Okresního soudu v Pardubicích v částce 1 600 Kč, když ke schválení smíru mezi účastníky došlo před rozhodnutím ve věci samé (§ 10 odst. 7 z. č. 549/1991 Sb.)

Poučení:

Proti usnesení, kterým byl schválen smír, není odvolání přípustné (výrok I tohoto usnesení).

Proti výroku II tohoto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení, písemně, trojmo, prostřednictvím podepsaného soudu, Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice. Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 18. května 2026

JUDr. Naděžda Librová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Součková.

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Ditou Prokšovou ve věci

žalobkyně: **Vyřeš dluhy s.r.o.**, IČ 23303221
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava

proti
žalované: **CFIG Credit a.s.**, IČ 09433635
sídlem Jana Palacha 2942, 530 02 Pardubice

o 25 950 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobkyni se z účtu soudu vrací část soudního poplatku ve výši 298 Kč zaplaceného původně na účet soudu.**

Odůvodnění:

Žalobkyně se domáhala proti žalované zaplacení částky shora s příslušenstvím.

Ještě před zahájením jednání ve věci samé vzala žalobkyně podáním doručeným zdejšímu soudu dne 20. 4. 2026 svůj návrh zpět s tím, aby bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Dle § 96 odst. 1 o.s.ř. může vzít žalobce svůj návrh na zahájení řízení zpět, a to zčásti nebo zcela.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně vzala návrh na zahájení řízení zcela zpět, soud řízení zastavil dle § 96 odst. 2 věty první o.s.ř. neboť je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř., kdy žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže řízení bylo zastaveno.

Dle § 10 odst. 3 věta první zákona o soudních poplatcích soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.

Soudní poplatek byl žalobkyní uhrazen ve výši 1 298 Kč, vrácen jí byl tak ve výši 298 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

Pardubice 22. dubna 2026

JUDr. Dita Prokšová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Prášilová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Lucií Lubasovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně: **Vyřeš dluhy s.r.o.**, IČO 23303221
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava

proti
žalované: **CFIG Credit a.s.**, IČO 09433635
sídlem Jana Palacha 2942, 530 02 Pardubice
zastoupená advokátem Mgr. Liborem Chovancem
sídlem Sladkovského 767, 530 02 Pardubice

o zaplacení 14 968 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 14 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 14 000 Kč od 22.1.2026 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- II. Žaloba se v části, v níž se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, zamítá.
- III. Řízení se v části co do požadavku na zaplacení částky 968 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 968 Kč od 22.1.2026 do zaplacení zastavuje.
- IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 16 228,20 Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Milana Zápotočného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 6.2.2026 doplněnou podáními ze dne 1.4.2026 a 27.5.2026 domáhala proti žalované zaplacení částky 14 968 Kč s příslušenstvím z titulu vydání bezdůvodného obohacení. Tvrdila, že na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 21. 11. 2025 uzavřené s XXX nabyla pohledávku vůči žalované na vydání bezdůvodného obohacení vzniklé ze smlouvy o úvěru č. XXX uzavřené dne 15. 5. 2024 mezi postupitelkou a žalovanou. Na základě této smlouvy žalovaná poskytla postupitelce úvěr ve výši 10 000 Kč, zatímco postupitelka jí v období od května do listopadu 2024 uhradila celkem 24 968 Kč. Žalobkyně dovozovala, že rozdíl mezi přijatým plněním a vyplacenou jistinou představuje bezdůvodné obohacení na straně žalované, neboť smlouva o úvěru, na základě níž postupitelka plnila, je absolutně neplatná. Neplatnost úvěrové smlouvy žalobkyně spatřovala především v porušení povinnosti žalované posoudit před uzavřením smlouvy řádně úvěruschopnost spotřebitelky (postupitelky) podle § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Namítala, že žalovaná byla povinna zjistit a ověřit příjmy, výdaje a další závazky spotřebitelky, využít dostupné registry a další relevantní podklady, přičemž břemeno tvrzení a důkazní břemeno ohledně splnění této povinnosti nese žalovaná jako poskytovatel úvěru. V případě nesplnění této povinnosti je podle žalobkyně smlouva podle § 87 zákona o spotřebitelském úvěru neplatná a poskytovatel úvěru má nárok pouze na vrácení poskytnuté jistiny bez úroků a dalších plateb. Další důvod neplatnosti smlouvy žalobkyně spatřovala v nepřiměřených smluvních podmínkách. Tvrdila, že při poskytnutí úvěru 10 000 Kč byla sjednána úroková sazba ve výši 40 % p.m., tedy 480 % ročně, a RPSN ve výši 652,95 %, což několikanásobně převyšovalo obvyklé podmínky na úvěrovém trhu. Namítala, že žalovaná poskytla spotřebitelský úvěr za natolik vysokou cenu peněz, že smlouva byla pro rozpor s dobrými mravy, případně pro lichvářský charakter sjednaných podmínek, absolutně neplatná. Žalobkyně rovněž zpochybnila platnost smlouvy z hlediska formy právního jednání, když tvrdila, že žalovaná neprokázala, že úvěrová smlouva byla uzavřena s vlastnoručním nebo kvalifikovaným elektronickým podpisem spotřebitelky. Doplnila, že postoupení předmětné pohledávky nabylo účinnosti mezi smluvními stranami dnem podpisu smlouvy o postoupení pohledávek a vůči žalované oznámením postoupení dne 14. 1. 2026. Splatnost uplatněného nároku odvozovala z předžalobní výzvy ze dne 14. 1. 2026, v níž stanovila žalované lhůtu k plnění sedmi dnů, a proto požadovala rovněž zákonný úrok z prodlení od 22. 1. 2026 do zaplacení.
2. Žalobkyně ještě před zahájením jednání vzala žalobu zpět co do požadavku na zaplacení částky 968 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, když účelem této platby ze strany postupitelky nebylo splácení předmětného dluhu – soud proto řízení v této části dle § 96 odst. 1, 2, 4 o.s.ř. zastavil (výrok III.).
3. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila, navrhla její zamítnutí. Uvedla, že smlouva o úvěru č. XXX uzavřená mezi ní a postupitelkou XXX byla sjednána řádně a platně a že žalobkyní uplatněný nárok není po právu. Popřela tvrzení žalobkyně o nedostatečném posouzení úvěruschopnosti spotřebitelky a namítala, že před uzavřením smlouvy provedla posouzení její bonity v souladu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. K tomuto účelu si vyžádala občanský průkaz, druhý doklad totožnosti, výpisy z bankovního účtu a doklady o příjmech, dále provedla lustrace v insolvenčním rejstříku, centrální evidenci exekucí, databázi neplatných dokladů, registru SOLUS a registru REPI a ověřovala i další skutečnosti významné pro posouzení úvěruschopnosti spotřebitelky. Tvrdila, že na základě takto získaných údajů dospěla k závěru, že postupitelka je schopna úvěr řádně splácet, přičemž při hodnocení využívá vlastní skórovací systém a interní metodiku odpovědného úvěrování. Žalovaná dále odmítla tvrzení o neplatnosti smlouvy z důvodu nedodržení zákonné formy, neboť smlouva byla uzavřena elektronicky prostřednictvím klientské zóny v souladu se smluvní dokumentací (spotřebitelka byla

identifikována předložením osobních dokladů, absolvovala proces vzdálené identifikace, provedla verifikační platbu ze svého bankovního účtu a smlouvu autorizovala jedinečným SMS kódem zaslaným na její telefonní číslo), smlouva i předmluvní informace byly opatřeny autorizační doložkou obsahující údaje o podpisu, IP adrese, času autorizace a telefonním čísle, přičemž tento způsob uzavření smlouvy splňuje požadavek písemné formy právního jednání i požadavky právních předpisů na identifikaci klienta. Pro případ úspěchu žalobkyně ve věci žalovaná vznesla námitku neúčelnosti nákladů právního zastoupení žalobkyně. Namítala, že žalobkyně je společností specializovanou na hromadné odkupování a vymáhání pohledávek z údajných nároků na vydání bezdůvodného obohacení ze spotřebitelských úvěrů a že její činnost má převážně administrativní a standardizovaný charakter. Poukazovala na skutečnost, že právní zástupce žalobkyně je současně jejím společníkem, a s odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 585/17 tvrdila, že náklady právního zastoupení v obdobných případech nemusí být účelně vynaloženými náklady řízení. Uvedla rovněž, že žalobkyně podává větší množství obdobných žalob a že před zahájením řízení nebylo možné dosáhnout smírného řešení zejména z důvodu požadavku žalobkyně na úhradu nákladů právního zastoupení. Proto navrhla, aby v případě úspěchu žalobkyně nebyla náhrada nákladů řízení žalobkyni přiznána.

4. Soud na základě provedeného dokazování učinil následující skutková zjištění.
5. Ze Smlouvy o poskytnutí spotřebitelského úvěru č. XXX bylo zjištěno, že paní XXX jako dlužnice (a v tomto řízení postupitelka) a žalovaná jako věřitelka uzavřely dne 15.5.2024 distančním způsobem smlouvu o úvěru, na základě, které se žalovaná jako věřitel zavázala poskytnout dlužnici úvěr ve výši 10 000 Kč. Ve smlouvě byl sjednán úrok ve výši 40% p.m, dlužnice tak byla povinna žalované vrátit celkovou částku 34 000 Kč splatnou dne 15.11.2024, RPSN činilo 652,95% p.a. V rámci smlouvy účastnice rovněž prohlásily, že pro účely posouzení úvěruschopnosti dlužnice si věřitel vyžádal doklady totožnosti, 3 výplatní pásky, nájemní smlouvu, smlouvu o založení bankovního účtu, opatřil si výpis z insolvenčního rejstříku, výpis z CEE, SOLUS, z registru REPI a databáze odcizených dokladů.
6. Z přílohy č. 1 Posouzení úvěruschopnosti spotřebitele bylo zjištěno, že dlužnice (postupitelka) pro účely poskytnutí úvěru uvedla, že je vdaná, nemá žádnou vyživovací povinnost k dítěti, její příjem činí 29 699 Kč měsíčně, náklady na bydlení 3 000 Kč, splátka úvěru představovala 4 000 Kč. V části ohodnocení doplacených závazků spotřebitele věřitel uvedl, že na výpisu z bankovního účtu byly dohledány závazky, které jsou již doplacený, proto do posouzení úvěruschopnosti dlužnice nevystupovaly.
7. Z potvrzení o vedení účtu ze dne 15.5.2024 bylo zjištěno, že Česká spořitelna, a.s. potvrdila vedení účtu pro dlužnici č. XXX.
8. Z výpisu registru REPI ze dne 29.4.2024 bylo zjištěno, že dlužnice byla posouzena jako středně rizikový klient. Z lustrace registru SOLUS bylo zjištěno, že dne 29.4.2024 byla dlužnice bez negativního záznamu.
9. Z výpisu z insolvenčního rejstříku bylo zjištěno, že proti dlužnici nebylo vedeno insolvenční řízení.
10. Z výplatních pásek dlužnice soud zjistil, že v 1/2024 jí byla vyplacena mzda ve výši 29 699 Kč, v 2/2024 ve výši 30 406 Kč a v 3/2024 ve výši 29 699 Kč.
11. Z potvrzení o vyplacení úvěru ze dne 15.5.2024 soud zjistil, že věřitel informoval dlužnici o vyplacení úvěru v částce 10 000 Kč do 5 dnů s tím, že výše splátky činí 4 000 Kč měsíčně, datum

první splátky je 15.6.2024, datum poslední splátky 15.11.2024.

- 12.Z transakční historie na účtu dlužnice (postupitelky) bylo zjištěno, že ve prospěch žalované plnila částku 4 000 Kč dne 11.6., 11.7., 14.8., 11.9., 11.10. a 12.11.2024.
- 13.Z oznámení o postoupení pohledávky a předžalobní výzvy ze dne 14.1.2026 ve spojení se smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 21.11.2025 bylo zjištěno, že žalované bylo oznámeno postoupení pohledávky dlužnice na žalobkyni (včetně doložení postupní smlouvy) a byla vyzvána k zaplacení dlužné částky 14 968 Kč představující její bezdůvodné obohacení ve lhůtě do 7 dnů. Výzva byla žalované doručena do datové schránky dne 14.1.2026.
- 14.Z výpisu z účtu žalované vedeného u České spořitelny a.s. soud zjistil, že v 2/2024 byl její počáteční zůstatek na účtu mínus 4 537,44 Kč, konečný mínus 12 638,21 Kč, celkem na účet přišlo 202 650,85 Kč, z účtu odešlo 210 751,62 Kč. Na účet dlužnice byly připsány platby od Cool Credit ve výši 1 000 Kč a 4 500 Kč, od spol. Home Credit ve výši 500 Kč, od spol. Monivero v celkové výši 4 000 Kč, od spol. Kontex Trade (označeno jako půjčka 7) ve výši 7 000 Kč, od spol. Multitude Bank Plc. ve výši 4 000 Kč. Zároveň ve prospěch spol. Monivero odešla platba v částce 9 415,25 Kč. V 3/2024 byl její počáteční zůstatek na účtu mínus 12 638,21 Kč, konečný mínus 10 975,82 Kč, celkem na účet přišlo 189 171 Kč, z účtu odešlo 187 508,61 Kč. Na účet dlužnice byly připsány platby od Tando Financial ve výši 3 x 3 000 Kč a 1 000 Kč, od spol. Simple Půjčka ve výši 7 000 Kč, od ThePay. cz ve výši 6 000 Kč, od spol. Rerum Finance ve výši 5 000 Kč a 2 x 1 000 Kč, od spol. Monivero v celkové výši 4 000 Kč, od spol. OFIN. CZ ve výši 12 000 Kč, od spol. Kontex Trade (označeno jako půjčka 7) ve výši 7 000 Kč, od spol. Multitude Bank Plc. ve výši 5 000 Kč, od spol. REAMFINANCE CZECH ve výši 1 000 Kč. Zároveň ve prospěch spol. Monivero odešla platba v částce 7 217,76 Kč a splátka na „Peníze na klik“ 2 x 450 Kč. V 4/2024 byl její počáteční zůstatek na účtu mínus 10 975,82 Kč, konečný mínus 7 066,32 Kč, celkem na účet přišlo 249 449,53 Kč, z účtu odešlo 245 540,03 Kč. Na účet dlužnice byly připsány platby od Home Credit ve výši 500 Kč a 1 000 Kč, od Tando Financial ve výši 1 000 Kč, od spol. Rerum Finance ve výši 1 000 Kč, od ThePay. cz ve výši 8 000 Kč, od spol. Monivero v celkové výši 6 680 Kč, od spol. OFIN. CZ ve výši 4 000 Kč, od spol. Multitude Bank Plc. ve výši 5 000 Kč, od spol. REAMFINANCE CZECH ve výši 1 500 Kč, od spol. CreditGo ve výši 7 000 Kč, a od spol. COOL Credit ve výši 10 500 Kč a 1 500 Kč.
- 15.Po právní stránce posoudil soud věc následovně.
- 16.Podle ust. § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.), smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.
- 17.Podle ust. § 1879 o.z. věřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi). Dle ust. § 1880 odst. 1 o.z. postoupením pohledávky nabývá postupník také její příslušenství a práva s pohledávkou spojená, včetně jejího zajištění.
- 18.Podle § 86 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení

úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Dle odstavce 2 téhož ustanovení zákona poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Hodnotu majetku přitom zohledňuje tehdy, jestliže ze smlouvy o spotřebitelském úvěru vyplývá, že spotřebitelský úvěr má být částečně nebo úplně splacen výnosem z prodeje majetku spotřebitele, nikoli pravidelnými splátkami, nebo jestliže z finanční situace spotřebitele vyplývá, že bude schopen splácet spotřebitelský úvěr bez ohledu na své příjmy.

19. Podle § 87 odstavec 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem.
20. Podle § 2991 odst. 1, 2 o.z. kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
21. Podle § 1968 o.z. dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Dlužník není za prodlení odpovědný, nemůže-li plnit v důsledku prodlení věřitele.
22. Podle § 1970 o.z. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.
23. Podle ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.
24. Soud na základě provedeného dokazování při aplikaci shora uvedených zákonných ustanovení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
25. Soud předně konstatuje, že aktivní legitimace žalobkyně ve sporu je dána, neboť na ni byla platně a účinně postoupena pohledávka z bezdůvodného obohacení, kterou měla vůči žalované původní dlužnice XXX, přičemž postoupení pohledávky bylo žalované prokázáno.
26. Soud tak v první řadě jako předběžnou otázku řešil platnost úvěrové smlouvy uzavřené mezi žalovanou jako věřitelem a postupitelkou jako dlužnicí. Protože jednou ze smluvních stran byla spotřebitelka, bylo nezbytné při posuzování právního vztahu aplikovat vedle občanského zákoníku i ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru, dle kterých je poskytovatel úvěru povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr. Při posuzování pak vychází především z informací poskytnutých spotřebitelem, nemůže však spoléhat pouze na tvrzení spotřebitele, ale musí sám vyvinout potřebné úsilí ke zjištění skutečností, zda spotřebitel bude v budoucnu schopen poskytnutý úvěr splácet a k prověření spotřebitelových tvrzení (pouhá ničím nepodložená prohlášení spotřebitele nemohou být sama

o sobě kvalifikována jako dostatečná, nejsou-li podeprěna žádnými doklady - viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1As 30/2015-39). Úvěr pak může poskytnout jen za situace, kdy je ze zjištěných informací zřejmé, že spotřebitel bude schopen úvěr splácet, jinak je smlouva o úvěru neplatná.

27. Soud s ohledem na výše uvedená zjištění učinil závěr, že žalovaná úvěruschopnost postupitelky neprověřila řádně, jeho přístup byl ryze formální. Ačkoliv žalovaná tvrdila a dokládala jakým způsobem ověřila příjmy postupitelky jakožto dlužnice, již neunesla břemeno tvrzení a důkazní ohledně splnění povinnosti stran ověření výdajů dlužnice. Z výpisu z účtu postupitelky za období 2 -4/2024 je přitom zřejmé (zejména s ohledem na kreditní a debetní obraty při zjištěném příjmu postupitelky), že svoji finanční situaci řešila za pomoci většího množství spotřebitelských úvěrů a jejich případné splácení se opět dělo prostřednictvím dalších nových úvěrů (tzv. dluhová past). Nelze tak uzavřít, že by žalovaná řádně ověřila úvěruschopnost dlužnice, resp. že by na základě provedeného ověření mohla dospět k závěru, že dlužnice je schopna dostát svým závazkům ze smlouvy vyplývajících. Nedostatečné posouzení úvěruschopnosti poskytovatelem pak vede k absolutní neplatnosti úvěrové smlouvy a nárok věřitelky/žalované vůči postupitelce se tak omezil jen na vrácení pouhého zůstatku jistiny poskytnutého úvěru tj. částky 10 000 Kč. Vzhledem k tomu, že postupitelka na předmětný úvěr plnila celkem 24 000 Kč, představuje částka 14 000 Kč bezdůvodné obohacení na straně žalované. K uvedenému soud podotýká, že i pokud by nebyl dán závěr o absolutní neplatnosti úvěrové smlouvy pro nedostatečné posouzení úvěruschopnosti dlužnice, pak by to na závěrech soudu ničeho neměnilo, neboť smlouva by byla bývala neplatná v části sjednaného úroku ve výši 40 % p.a. ve smyslu ust. § 580 o.z., když výše smluvního úroku více než 30 x převyšuje obvyklou úrokovou sazbu poskytovanou bankami v daném období (k tomu srovnej rozhodnutí NS 21 Cdo 1484/2004). Takové ujednání je absolutně neplatné pro rozpor s dobrými mravy (je však o oddělitelnou část právního jednání ve smyslu ust. §576 OZ), proto by opět žalovaná měla nárok pouze na vrácení poskytnuté jistiny bez sjednaného úroku, tj. částky 10 000 Kč.
28. Soud proto žalobě v části o zaplacení částky 14 000 Kč vyhověl. Zároveň žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni zákonný úrok z prodlení z částky 14 000 Kč od 22.1.2026, kdy žalovaná prokazatelně v prodlení s plněním byla, do zaplacení, když jeho výše je v souladu s §2 nař. vl. č. 351/2013 Sb.
29. V části o zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč soud žalobu zamítl (výrok II.), když dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání této částky ve smyslu § 3 nař.vl. č. 351/2013 Sb. nejsou naplněny. Dle citovaného ustanovení jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč. Uvedené ustanovení dopadá jen na vzájemné závazky podnikatelů (popřípadě na vymezené vztahy mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem), uplatněná pohledávka však vznikla z bezdůvodného obohacení v souvislosti s neplatnou smlouvou o spotřebitelském úvěru. Jejím původním věřitelem byl spotřebitel, nikoli podnikatel, nejednalo se proto o vzájemný závazek podnikatelů. Skutečnost, že pohledávku následně nabyla žalobkyně postoupením, nemůže změnit její právní základ ani povahu původního vztahu mezi spotřebitelem a poskytovatelem úvěru (postoupením nevzniká nový nárok na paušální náhradu podle citovaného ustanovení).
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. tak, že soud žalobkyni přiznal právo na plnou náhradu nákladů řízení, když žalobkyně měla neúspěch jen v poměrně nepatrné části. Soud rovněž dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání náhrady

nákladů řízení žalobkyni jsou přes argumentaci žalované dány, když skutečnost, že ji zastupoval advokát, který je současně jedním ze dvou jejích společníků, sama o sobě účelnost zastoupení nevylučuje. Nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 585/17 výslovně vychází z toho, že právnická osoba neztrácí právo na náhradu nákladů právního zastoupení jen proto, že jejím statutárním orgánem, společníkem nebo konečným vlastníkem je advokát. Nepřiznání náhrady je možné pouze při existenci dalších specifických okolností, které by svědčily o zneužití práva na právní zastoupení. Takové okolnosti zde dány nejsou, když se nejedná o případ, kdy by personální propojení žalobkyně a advokáta sloužilo pouze k umělému navyšování nákladů řízení (předmětem sporu je individuální nárok z postoupeného bezdůvodného obohacení, jehož právní posouzení vyžaduje odbornou právní pomoc, zejména ve vztahu k neplatnosti spotřebitelské úvěrové smlouvy, vypořádání vzájemných plnění a aktivní legitimaci postupníka). Advokát žalobkyni skutečně zastupoval a poskytoval jí právní služby v soudním řízení. Nelze dovozovat, že by žalobkyně měla bez dalšího povinnost zajistit odborné právní zastoupení interně jen proto, že její společník má advokátní oprávnění. Soud proto uzavřel, že náklady právního zastoupení žalobkyně jsou náklady účelně vynaloženými a žalobkyni náleží jejich náhrada. Tyto náklady řízení žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, odměna advokáta za 5 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, předžalobní výzva, žaloba, replika k vyjádření žalované, účast u jednání dne 25.6.2026) po 1 660 Kč dle § 7, § 11 odst.1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu (dále jen AT) a náhrada hotových výdajů za 5 úkonů právní služby po 450 Kč dle §13 odst.4 AT. Náklady řízení dále představuje cestovné k jednání dne 25.6.2026 z Havlíčkova Brodu do Pardubic a zpět v délce 2 x 68 km při použití automobilu s průměrnou spotřebou 5,5 l/ 100 km, při ceně motorové nafty 44,50 Kč/l a nákladech na amortizaci ve výši 5,90 Kč/ km dle vyhl. č. 573/2025 Sb. účinné ke dni soudního jednání, tedy ve výši celkem 1 135,30 Kč. Dále pak náklady řízení tvoří náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 AT za 6 půlhodin po 150 Kč a náhrada DPH ve výši 21 %, tj. 2 642,90 Kč z odměny, náhrad a cestovného (tj. z částky 12 585,30 Kč), když advokát žalobkyně je plátcem DPH. Celkové náklady řízení žalobkyně tak představují částku 16 228,20 Kč, která je splatná k rukám zástupce žalobkyně dle § 149 odst. 1 o. s. ř. Soud žalobkyni nepřiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za podání ze dne 1.4.2026 (č.l. 45 spisu), když má za to, že uvedená doplňující skutková tvrzení měla být, s ohledem na charakter sporu, obsahem již podané žaloby, a takové následné doplnění nemůže jít k tíži žalované. Lhůty k plnění soud určil dle § 160 odst. 1 o. s. ř. jako obecné třídní, když neshledal důvody pro stanovení lhůty delší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 25. června 2026
JUDr. Lucie Lubasová v.r.
soudkyně